

Já, Máří Magdaléna

Helena Vondráčková

Já, Máří Magdaléna,
nesvá jsem
a jen ptám se.
Hvězdo má,
co dělat mám?
Ten, co má mě rád,
vzal mi sílu vstát
a dál svou cestou jít.

Já hříšná kněžka lásky,
přemlouvám
srdce bídné.
Je jen muž.
Jen další muž!
Jeden z krásných mužů
v službách mých...
Můj výkřik střídá pláč
nás bezradných.

Ztrácím vůli svou,
couvám před pravdou,
že se pojednou
ráda stávám
doufající ženou
spoutanou snem
v ráji zákeřném.

Víš, má hvězdo, je to zvláštní,
náhle jít
proti proudům.
Náhle mít
pod srdcem strach,
že přítel můj
mě opustí.
Že dům, jenž z hlíny zved
se změní v prach.

Můj sladký pane
jsem pouhý vzduch.
Ty jsi víc, jsi Bůh!

Já, Máří Magdaléna,
kajícná
k nepoznání.
Jsem raněná
a rána má
je vzácný punc
na duši mé.
Jdu vstříc svým proměnám.
Jen nevím proč
Jen nevím kam

Hvězd svých se ptám.....